

בש"פ 317/19 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 317/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העוררת: לורי שם טוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערער על החלטות בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) במ"ת
14280-04-17 מימים 30.12.2018 ו-2.1.2019

בשם העוררת: בעצמה

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. בית משפט זה נדרש כמה פעמים לשאלת מעצרה של העוררת (ראו למשל פירוט בבש"פ 7235/18 שם טוב נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (23.10.2018)). אביא את עיקרי הדברים שדרושים לבקשה שלפניי. ביום 6.4.2017 הוגש כתב אישום נגד העוררת ושניים נוספים על עבירות נגד עובדי ציבור. ביום 26.10.2017 הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' הימן) לעצור את העוררת עד לתום ההליכים נגדה, בהתבסס על קיום ראיות לכאורה ועילת מעצר של מסוכנות. מאז האריך בית משפט זה כמה פעמים את מעצרה מעבר לתשעה חודשים. לשלמות התמונה אציין כי כב' השופטת ע' ברון החליטה שאפשר לבחון את השמת העוררת במעצר בפיקוח אלקטרוני בשל התארכות ההליכים נגדה (בש"פ 5005/18 מדינת ישראל נ' שם טוב (24.7.2018)). העוררת עמדה על שחרור מלא ממעצר, ועל כן היא עודה במעצר מאחורי סורג ובריח (ראו בבש"פ 6589/18 מדינת ישראל נ' שם טוב (9.10.2018)). בדיון קודם לפניי היא טענה שיש קשיים מעשיים בתנאים שהוצבו להשמתה במעצר בפיקוח אלקטרוני, וצינתי שם כי היא רשאית להעלות טענות בעניין בהליך מתאים (בש"פ 7235/18 שם טוב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.11.2018)).

2. ההליכים במשפטה של העוררת מתקיימים הן בהליך העיקרי (לפני כב' השופט ב' שגיא), הן בקשר למעצרה (לפני כב' השופט א' הימן). העוררת מיוצגת במשפטה על ידי הסנגוריה הציבורית, אף שהיא מגישה גם הליכים ובקשות בעצמה, כמו בהליך נושא דיונו. תחילה ייצג אותה עו"ד יהונתן רבינוביץ', וביום 13.9.2018 הודיעה הסנגוריה הציבורית כי עו"ד שני וייל ועו"ד רוי גבריאלי יחליפו אותו וייצגו מטעמה את העוררת. לאחר מכן ביקשה הסנגוריה הציבורית בהליך העיקרי לשחרר אותה מייצוג העוררת. ביום 16.12.2018 דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופט ב' שגיא) את הבקשה, וביום 8.1.2019 נימק את החלטתו.
3. ביום 24.12.2018 הגישה העוררת בעצמה בקשה בהליכי המעצר לשחרר אותה ממעצר. לטענתה, באות כוחה הנוכחיות אינן מייצגות אותה בפועל. בתגובה לבקשה הגישה הסנגוריה הציבורית הודעה ביום 27.12.2018. צוין כי היא ממשיכה בייצוג בתיק, וכי העוררת היא שמקשה על ייצוג בו. הסנגוריה הוסיפה שתייצג את העוררת משום שבית המשפט דחה את הבקשה לשחרור מייצוג, ושהיא ממתינה לנימוקי ההחלטה (שניתנו, כאמור, מאוחר יותר). ביום 30.12.2018 דחה בית המשפט (כב' השופט א' הימן) את הבקשה לשחרור ממעצר. נקבע כי מהודעת הסנגוריה הציבורית ומהחלטה אחרת בהליך העיקרי עולה שהסנגוריה הציבורית מייצגת את העוררת וכי כל פנייה לבית המשפט תיעשה באמצעותה. ביום 1.1.2019 ביקשה העוררת בהליכי המעצר להפעיל נגד הסנגוריה הציבורית סמכויות לפי פקודת בזיון בית משפט. לטענתה, בשתי בקשות אחרות שלה בהליכי המעצר הורה בית המשפט לסנגוריה הציבורית להגיש את עמדתה, אך זו לא מילאה אחר הוראות אלו. בית המשפט (כב' השופט א' הימן) דחה את הבקשה על הסף ביום 2.1.2019 וצוין שהסנגוריה הציבורית מייצגת את העוררת.
4. מכאן הבקשה שלפניי, שהעוררת הגישה בעצמה נגד ההחלטות מימים 30.12.2018 ו-2.1.2019. לטענת העוררת, באות כוחה הנוכחיות אינן מייצגות אותה למעשה. על כן, ממשיכה העוררת, היא אינה מיוצגת בידי סנגור; לפי סעיף 15ב רישא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ), אי אפשר לגזור עליה עונש מאסר; המעצר הוא מקדמה על חשבון עונש של אפס ימי מאסר – ולכן יש לשחרר אותה ממעצרה. המשיבה ביקשה למחוק את הערר משום שהסנגוריה הציבורית מייצגת את העוררת, ואילו היה בית המשפט משחרר את הסנגוריה הציבורית מייצוג העוררת, עדיין היה אפשר להטיל עליה עונש מאסר. הסנגוריה הציבורית הודיעה כי אינה מייצגת את העוררת בבקשה זו (ועל טעמיה עמדה ב"הודעה ובקשה מטעם הסנגוריה הציבורית" מיום 17.1.2019).
5. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, מצאתי כי דינה להידחות. בשתי ההחלטות שהעוררת משיגה עליהן, קבע בית המשפט המחוזי כי הסנגוריה הציבורית מייצגת את העוררת. בקביעה זו אין יסוד להתערב. לפי סעיף 17א) לחסד"פ "סניגור שמינהו בית המשפט לא יפסיק לייצג את הנאשם אלא ברשות בית המשפט". כפי שעולה מכתבי הטענות שלפניי, מהדברים שנאמרו בדיון בעל פה, ומהחלטתו המנומקת של כב' השופט ב' שגיא, נראה שעולים אתגרים לא מבוטלים בקשר לייצוג של העוררת. עם זאת, בית המשפט המחוזי החליט שאין בכך כדי להביא לשחרור הסנגוריה הציבורית מייצוג בתיק (על סוגיה זו ראו לאחרונה ע"פ 7211/18 הסנגוריה הציבורית נ' מדינת ישראל (12.12.2018)), והסנגוריה הציבורית הודיעה כאמור כי היא ממשיכה בייצוג בתיק העיקרי בשלב זה. החלטה אחרונה זו של המותב שדן בהליך העיקרי אינה עומדת לביקורתי בהליך הנוכחי. מכל מקום כל עוד היא עומדת בעינה, אין יסוד לקבוע כי העוררת אינה זוכה לייצוג משפטי. דחיית הטענה העיקרית של העוררת מביאה לדחיית יתר טענותיה בעניין השחרור מהמעצר. יתר על כן, לפי סעיף 15ב סיפה לחסד"פ, אם בית המשפט משחרר סנגור מייצוג נאשם, אפשר לגזור על הנאשם עונש מאסר. על כן גם אם תינתן החלטת שחרור מייצוג בעניין העוררת ובסוף ההליך ירשיע אותה בית המשפט, אין לקבל את טענת העוררת כי לא ניתן יהיה להטיל עליה עונש מאסר בפועל.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ד בשבט התשע"ט (20.1.2019).

ש ו פ ט
